

USNESENÍ

Nejvyšší správní soud rozhodl v senátu složeném z předsedy Filipa Dienstbiera a soudců Tomáše Kocourka a Veroniky Juříčkové v právní věci žalobce: J. V., zastoupen Mgr. Bc. Biserkou Vondruškovou, bytem A. Dvořáka 603, Votice, proti žalovanému: **Krajský úřad Středočeského kraje**, se sídlem Zborovská 11, Praha 5, v řízení o žalobě proti rozhodnutí žalovaného ze dne 17. 5. 2023, č. j. 055960/2023/KUSK, o námitce podjatosti vznesené žalobcem,

t a k t o :

Soudci Krajského soudu v Praze JUDr. Věra Šimůnková a Mgr. Josef Straka **n e j s o u** vyloučení z projednávání a rozhodnutí věci vedené u Krajského soudu v Praze pod sp. zn. 51 A 60/2023.

O d ů v o d n ě n í :

[1] Žalobce se žalobou podanou u Krajského soudu v Praze (dále jen „krajský soud“) domáhá zrušení rozhodnutí žalovaného, jímž bylo zamítnuto jeho odvolání a potvrzeno rozhodnutí Městského úřadu Votice. Prvostupňovým rozhodnutím byla žalobci uložena povinnost uhradit zbývající část nákladů na zajištění předběžné náhradní péče a nákladů na veterinární péči týraných zvířat. V návaznosti na poučení o složení senátu krajského soudu, jemuž byla věc přidělena k projednání, uplatnil žalobce ve lhůtě k tomu stanovené námitku podjatosti vůči předsedkyni senátu 51 A JUDr. Věře Šimůnkové, členovi tohoto senátu Mgr. Josefu Strakovi a zastupujícímu předsedovi senátu Mgr. Ing. Petru Šuránkovi. Odůvodnil ji tím, že uvedení soudci v minulosti rozhodovali v řízení, ve kterém bezuzdně stranili žalovanému. Tento závěr žalobce dovozuje z toho, že krajský soud dospěl k chybnému názoru, že § 161 odst. 1 zákona č. 500/2004 Sb., správní řád, nedopadá na stanovení opatrovatelů koní veřejnoprávní smlouvou, čímž zcela ignoroval zákon. Žalobce blíže neoznačil rozhodnutí krajského soudu, ze kterého vycházel. Krajský soud nicméně v předkládací zprávě odkázal na bod 33 rozsudku ze dne 13. 12. 2021, č. j. 51 A 70/2020-46.

[2] Ve vyjádření k námitce podjatosti vznesené žalobcem soudci JUDr. Věra Šimůnková, Mgr. Josef Straka a Mgr. Ing. Petr Šuránek uvedli, že nemají poměr k věci, k účastníkům řízení ani k jejich zástupcům, a necítí se proto podjatí. Mgr. Josef Straka a Mgr. Ing. Petr Šuránek dodali, že způsob jejich rozhodnutí v jiné žalobcově věci není důvodem vyloučení z projednávání dalších věcí, jež se ho týkají.

[3] Dne 26. 9. 2023 předložil krajský soud spis Nejvyššímu správnímu soudu k rozhodnutí o námitce podjatosti.

[4] Podle § 8 odst. 1 zákona č. 150/2002 Sb., soudní řád správní (dále jen „s. ř. s.“), jsou soudci *vyloučeni z projednávání a rozhodnutí věci, jestliže se zřetelem na jejich poměr k věci, k účastníkům nebo k jejich zástupcům je dán důvod pochybovat o jejich nepodjatosti. Vyloučení jsou též soudci, kteří se podíleli na projednávání nebo rozhodování věci u správního orgánu nebo v předchozím soudním řízení. Důvodem k vyloučení soudce nejsou okolnosti, které spočívají v postupu soudce v řízení o projednáváné věci nebo v jeho rozhodování v jiných věcech.*

[5] Nejvyšší správní soud se ve své rozhodovací praxi již mnohokrát zabýval případy, kdy byla námitka podjatosti vznesena i vůči soudci, který není členem senátu, jemuž byla věc přidělena, a na jejím projednávání by se mohl podílet pouze tehdy, pokud by byly dány důvody pro zastoupení některého z členů senátu. Právě takové postavení přísluší v této věci Mgr. Ing. Petru Šuránkovi, který není členem senátu 51 A a na projednávání věci by se mohl podílet pouze tehdy, pokud by zastupoval předsedkyni senátu JUDr. Věru Šimůnkovou, jak to předvídá rozvrh práce krajského soudu. Námitkou podjatosti uplatněnou vůči Mgr. Ing. Petru Šuránkovi by tak mělo smysl zabývat se pouze tehdy, pokud by Nejvyšší správní soud shledal důvody pro vyloučení předsedkyně senátu JUDr. Věry Šimůnkové (k tomu srov. např. usnesení NSS ze dne 26. 8. 2021, č. j. Nao 153/2021-1580, či ze dne 26. 4. 2017, č. j. Nao 177/2017-76). Nejvyšší správní soud proto nejprve posoudil námitku podjatosti vznesenou vůči dvěma členům senátu 51 A krajského soudu.

[6] Nejvyšší správní soud neshledal námitku důvodnou.

[7] Vyloučení soudce pro podjatost představuje výjimku z jinak obecného pravidla, že nikdo nesmí být odňat svému zákonnému soudci (čl. 38 odst. 1 Listiny základních práv a svobod). Proto musí být vzneseny skutečně závažné důvody, které brání soudci rozhodovat nestranně a spravedlivě (viz usnesení NSS ze dne 28. 4. 2005, č. j. Nao 8/2005-31).

[8] Žalobcem uplatněný důvod podjatosti soudců krajského soudu vychází z těchto skutečností. Krajský soud svým rozsudkem ze dne 13. 12. 2021, č. j. 51 A 70/2020-46, zrušil předchozí rozhodnutí žalovaného a věc mu vrátil k dalšímu řízení. Tento rozsudek vydal senát složený z předsedkyně JUDr. Věry Šimůnkové a soudců Mgr. Josefa Straky a Mgr. Ing. Petra Šuránka. Správní orgány v návaznosti na tento zrušující rozsudek vydaly nové rozhodnutí, které žalobce opět napadl žalobou u krajského soudu. V tomto novém soudním řízení nyní uplatnil námitku podjatosti. Z formulace námítky je zřejmé, že soudci krajského soudu jsou dle názoru žalobce vyloučeni z projednávání jeho věci, neboť se v předchozím rozsudku dopustili takového výkladu § 161 odst. 1 správního řádu, který má být ve zřejmém rozporu se zákonem. Z toho žalobce dovozuje, že tito soudci straní žalovanému.

[9] Obdobným případem se Nejvyšší správní soud již zabýval v usnesení NSS ze dne 4. 1. 2018, č. j. Nao 355/2017-48, od jehož závěrů nemá důvod se odchýlit. Pro posouzení důvodnosti námítky podjatosti je určující, zda lze výše popsanou procesní situaci podřadit pod § 8 odst. 1 větu druhou, či větu třetí s. ř. s. Nejvyšší správní soud dospěl ve výše uvedeném usnesení k závěru, že smyslem § 8 odst. 1 věty druhé s. ř. s. je chránit instanční

pokračování

oddělenost jednotlivých stupňů soudní soustavy, resp. oddělenost veřejné správy a soudní moci, která přezkoumává její akty. Jinými slovy, není možné, aby se soudce Nejvyššího správního soudu podílel na přezkumu rozhodnutí krajského soudu, byl-li zároveň jedním ze soudců krajského soudu, kteří se na tomto rozhodnutí usnesli. Stejně tak není možné, aby se soudce krajského soudu či Nejvyššího správního soudu podílel na přezkumu rozhodnutí správního orgánu, na jehož vydání se jako úřední osoba sám účastnil. Tato situace ovšem v nyní posuzované věci nenastala. Soudci krajského soudu, které považuje žalobce za podjaté, pouze již jednou zrušili rozhodnutí správního orgánu a věc mu vrátili k dalšímu řízení, přičemž žalobce nově vydané rozhodnutí opět napadl žalobou. V takovém případě není třeba chránit instanční oddělenost ve výše předešlém smyslu, neboť soudci nebudou přezkoumávat „vlastní“ rozsudek či správní rozhodnutí, nýbrž nově vydané správní rozhodnutí ve věci, v níž již jednou rozhodnutí žalovaného zrušili. Taková výjimka z principu zákonného soudce by tak nebyla odůvodněna žádnými závažnými důvody. Shora popsanou situaci je proto třeba hodnotit jako *okolnosti, které spočívají v postupu soudce v řízení o projednávané věci*, které nejsou podle § 8 odst. 1 věty třetí s. ř. s. důvodem pro vyloučení soudce.

[10] Nejvyšší správní soud uzavírá, že předsedkyně senátu 51 A krajského soudu JUDr. Věra Šimůnková a člen tohoto senátu Mgr. Josef Straka nejsou vyloučeni z projednávání a rozhodnutí této věci. Vzhledem k tomu, že soudci, kterým byla věc přidělena na základě rozvrhu práce, nebyli vyloučeni z jejího projednávání, nezabýval se Nejvyšší správní soud pro nadbytečnost námitkou podjatosti směřující vůči Mgr. Ing. Petru Šuránkovi.

P o u č e n í: Proti tomuto usnesení **n e j s o u** opravné prostředky přípustné.

V Brně dne 2. listopadu 2023

JUDr. Filip Dienstbier, Ph.D.
předseda senátu